

Zaak T-311/01

Les Éditions Albert René

tegen

Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt
(merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure —
Ouder gemeenschapsmerk ASTERIX — Aanvraag tot inschrijving
van beeldmerk dat woord ‚starix‘ bevat, als gemeenschapsmerk —
Relatieve weigeringsgronden —
Artikel 8, leden 1, sub b, en 5, van verordening (EG) nr. 40/94”

Arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 22 oktober 2003 II-4628

Samenvatting van het arrest

1. *Gemeenschapsmerk — Definitie en verkrijging van gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgronden — Oppositie door houder van gelijk of overeenstemmend ouder merk dat is ingeschreven voor zelfde of soortgelijke waren of diensten — Gevaar van verwarring met ouder merk — Woordmerk „ASTERIX” en beeldmerk bestaande uit woordelement „starix” in combinatie met grafische elementen (Verordening nr. 40/94 van de Raad, art. 8, lid 1, sub b)*

2. *Gemeenschapsmerk — Definitie en verkrijging van gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgronden — Oppositie door houder van gelijk of overeenstemmend ouder merk dat is ingeschreven voor zelfde of soortgelijke waren of diensten — Gevaar van verwarring met ouder merk — Bekendheid van ouder merk — Invloed*
(Verordening nr. 40/94 van de Raad, art. 8, lid 1, sub b)
3. *Gemeenschapsmerk — Beroepsprocedure — Beroep bij gemeenschapsrechter — Bevoegdheid van Gerecht — Toetsing van wettigheid van beslissingen van kamers van beroep, wat voor deze kamers gebrachte rechtsvragen betreft*
(Verordening nr. 40/94 van de Raad, art. 63)

1. Bij het Europese publiek bestaat geen gevaar van verwarring tussen het beeldteken bestaande uit een rode ellips, gevolgd door het woord starix in cursiefletters, waarvan inschrijving als gemeenschapsmerk is gevraagd voor waren en diensten behorende tot de klassen 9 en 38 in de zin van de Overeenkomst van Nice, en het woordmerk Asterix, dat vroeger als gemeenschapsmerk is ingeschreven ter aanduiding van waren en diensten van onder meer de klassen 9 en 41 van de genoemde Overeenkomst, voorzover, zelfs indien de waren en diensten waarop de conflicterende merken betrekking hebben, in mindere of meerdere mate soortgelijk zo al niet gelijk zijn, de verschillen op visueel, fonetisch en begripsmatig gebied tussen de merken voldoende zijn om dat gevaar van verwarring uit te sluiten, zodat niet is voldaan aan een van de onmisbare voorwaarden voor de toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 inzake het gemeenschapsmerk.
2. Verwarringsgevaar in de zin van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 inzake het gemeenschapsmerk veronderstelt dat er sprake is van dezelfde of overeenstemmende tekens en van dezelfde of soortgelijke waren en diensten, waarbij de bekendheid van een merk een element is dat in aanmerking moet worden genomen bij de beoordeling, of de tekens in voldoende mate overeenstemmen en of de waren en diensten in voldoende mate soortgelijk zijn om verwarringsgevaar te scheppen. Wanneer de conflicterende tekens echter op geen enkele wijze als gelijk of overeenstemmend kunnen worden beschouwd, kan de grote bekendheid van het oudere merk of de vermaardheid daarvan binnen de Europese Unie niet afdoen aan de globale beoordeling van het verwarringsgevaar.

(cf. punt 61)

(cf. punten 48, 59, 62)

3. Het beroep voor het Gerecht tegen de beslissing van een kamer van beroep

van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) is gericht op toetsing van de wettigheid van deze beslissing in de zin van artikel 63 van verordening nr. 40/94 inzake het gemeenschapsmerk. Volgens artikel 63, lid 3, van dezelfde verordening kan het Gerecht immers „de bestreden beslissing vernietigen of herzien”, maar het bepaalde in dit lid moet worden gelezen in samenhang met het voorgaande lid, luidende: „Beroep kan worden ingesteld wegens onbevoegdheid, schending van wezenlijke vormvoor-

schriften, schending van het Verdrag, van deze verordening of een uitvoeringsregeling daarvan, of wegens misbruik van bevoegdheid”, en met inachtneming van de artikelen 229 EG en 230 EG. De wettigheid van een beslissing van de kamer van beroep moet door het Gerecht dus worden getoetst met betrekking tot de rechtsvragen die voor de kamer van beroep zijn gebracht.

(cf. punt 70)